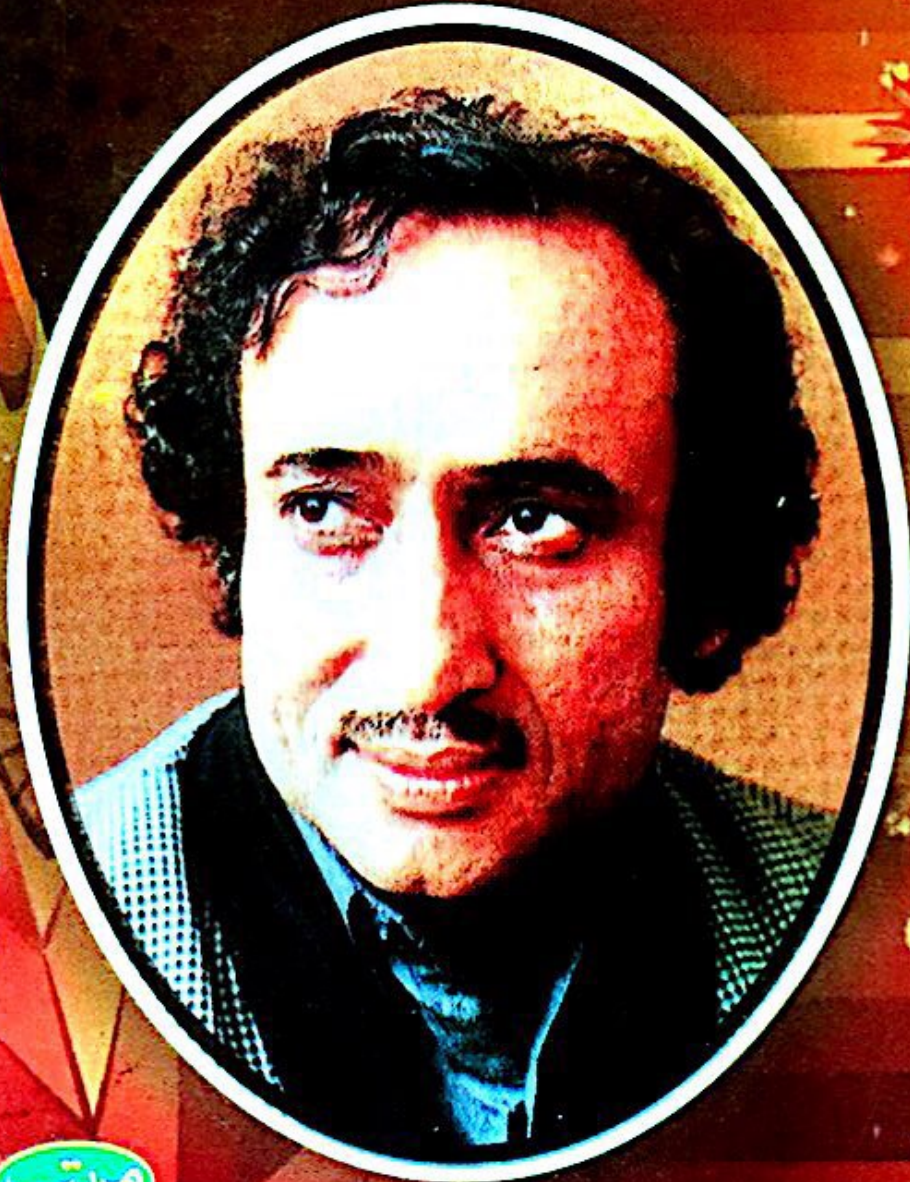

سرسبزى واداسن

مرتب

احسان ابراهيم

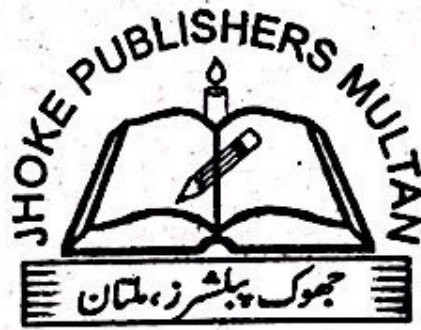
سراییکی داحسن

(سید محسن نقوی)

مرتب

احسان اعواناٹ

0345-8711418

جھوک پبلشرز دولت گیٹ ملتان

061-4511568-0308-7385765

سبھے حق ہتھی کرے ہن

کتاب داناں	:	سرائیکی داحسن
شاعر	:	سید محسن نقوی
مرتب	:	احسان اعوان
ترتین	:	حاجی عمید احمد دھریجہ، سانول احسان اعوان
کمپوزنگ	:	محمد عابد جاوید
ٹائٹل	:	زبیر دھریجہ
چھاپہ خانہ	:	جھوک پرنٹرز۔ ملتان
تاریخ اشاعت	:	جنوری 2017ء
مُل	:	20 روپے

کتاب ملن دے پتے

☆ الہی بخش بک سیلز، سکول بازار رحیم یار خان ☆ المدینہ بک سنٹر نزد اے سی کورٹ علی پور ☆ عرفان پوسٹر ہاؤس
 راجن پور کلاں ☆ عاشق کتاب گھر چوک گھنٹہ گھر لیاقت پور ☆ الحمید پوسٹر ہاؤس لاری اڈا سبزی منڈی روڈ بہاول
 پور ☆ رحمان بک سنٹر لہہ ☆ گبول بک ڈپو بھونگ شریف ☆ الغفار بک سیلز چوک منیر شہید احمد پور شرقیہ ☆ نورانی
 ورائٹی ہاؤس دیرہ غازی خان ☆ شیخ محمد حسین بک سیلز فوارہ چوک جھنگ صدر ☆ ٹار بک سنٹر صادق آباد ☆ یونس امین
 حاجی پور شریف ☆ مشتاق بک ڈپو اندرون تحصیل بازار نزد تھانہ شی احمد پور شرقیہ ☆ ناصر بھیٹی کتاب گھر محلہ پنٹھانا نوالہ
 نور پور تھل ☆ رفیق خان پوسٹر ہاؤس چوک بخاری کھروڑ پکا ☆ سہیل جنرل شور خان گڑھ ڈومہ ☆ عزیز ہرادرز
 تاجران کتب اردو بازار بھکر ☆ عارف بک ڈپو لاری اڈا ملتان ☆ خوبہ محمد یعقوب بک سیلز پچھادی بازار خان
 گڑھ ☆ ایف رمضان پوسٹر ہاؤس بوہڑ گیٹ ملتان ☆ شیخ محمد حسین نیوز ایجنٹ جنگ صدر ☆ جیلانی پوسٹر ہاؤس
 ملتان ☆ ملک نیوز ایجنسی تھانہ چوک شجاع آباد ☆ مکتبہ اسلامیہ نوری جامعہ مسجد شجاع آباد۔

سرائیکی دا محسن

”سرائیکی دا محسن“ کتاب داناں ہے، سچی گال تاں اے ہے جو ادبی حوالے نال محسن نقوی اُردو دا محسن اے، اُردو اِچ اوندیاں ڈھیر ساریاں کتاباں آئن، سرائیکی اِچ اُنہاں میں ہوں گھٹ لکھئے، کتاب داناں ایویں ٹھہندے جو ول وی محسن ہے تاں اسپڈا۔ محسن نقوی دا پہلا تعارف سیں غلام یسین فخری دے رسالے سچا ردے حوالے نال تھیا، رسالے وچ محسن نقوی دی گالھ مہاڑتے سرائیکی غزل پڑھی، شاعری توں ڈاڈھا متاثر تھیا، غزل دا مقطع ہا:

محسن ہجر دی رات کوں ہنج دی زکوٰۃ ڈے

اے بے سہاگ رات ازل دی غیب ہے

رحیم یار خان رہندے باسے، بزم فرید دیاں ادبی خفلاں ہوندیاں ہن سچا راج محسن نقوی دے نال عزیز شاہد دا کلام وی پڑھیا تاں ملن دی سکن اِچ دیرہ غازی خان دی تیاری کر گھندی، میکوں سچا ردے ایڈیٹر سیں غلام یسین فخری سمجھایا جو دیرے بلاک 44 وچ عزیز شاہد دا گھر ہے تے بلاک 45 وچ محسن نقوی دا، اتفاق نال کوئی نہ ملیا، گھروں انہاں میں دے آوٹ و نچن بارے کوئی چس دی گال نہ ڈسی گی، ولد اول آیم، پرے دے پندھ دار مان لگا۔ خیر! کجھ سال بعد رحیم یار خان توں خان پورا آکھو سے، رحیم یار خان محسن نقوی دے قریبی رشتے دار (ناں بھل گے) لیبر افسر لگے ہوئے ہن، محسن نقوی رحیم یار خان آئے تاں او انہاں میں کوں خان پور گھن آئے، جیویں تہا کوں پتہ ہے، بھادویں کوئی ہووے، سرائیکی دی گال میں پہلے کرینداں، میں آکھیا محسن سیں اُردو وی وارث اسٹڈے اتوں لتھے حاکم، ادارے تے خود ریاست ہے، تاں مہربانی کر و سرائیکی ماہ پولی اِچ لکھو، میں آکھیا کما کما تے لکھاں کھو اِچ

سٹی آؤں لکھنی لمبھٹاں، کیوں ناں جو ملے اپنی ماء پو لی دی جھولی اچ پاؤں، ماء امیر تھیے
 تاں پتر امیر زادے ہون، محسن آکھیا ٹساں سچ اکھیند و میں اگوں تے سرائیکی لکھساں پر
 وعدہ پورا نہ تھیا، اچ میں کہیں ویلے محبوب تابش دی منت کرینداں کہیں ویلے احسان اعوان
 دی محسن نقوی دی سرائیکی اچ لکھی ہوئی ہک غزل ہک ڈوہڑہ یا ہک شعروی ملے تاں لہجہ آؤتے
 ہتھیرکا کروں۔ کیوں؟ ہیں سانگے جو محسن سرائیکی ماء دھرتی دا پتر ہا اسیکوں اوندی اسیں امی
 اے اسیکوں اوندے نال محبت اے، محسن داناں آوے ہاں ٹھرویندے، اساں محسن دے ڈیہنہ
 منیندوں اوندیاں یاداں تازہ کریندوں پر لے اُردو آ لے مار کہ بھل تے وی محسن داناں نی
 چیندے جیویں گنے دا چھلڑ چک نال چھل تے پرے بھٹکا شیندے مارکیں اسپڈے وڈے
 جوان محسن نقوی نال ایویں کیے، اساں پوتھیاں چپیاں کرتے جتیاں اُردو آں ماروں اولاد
 کوں ڈوڈرکاں بیٹاؤں ول وی اُردو آ لے اسا کوں اپٹانہ سمجھسن، دلاوی، گل ماء پو لی آ لے لیسن
 محسن نقوی ایندی واضح تے زندہ مثال ہے۔

محسن نقوی دا حسب نسب ڈیکھوں تاں سارے داسارا سرائیکی اے، سید محسن
 نقوی جہاں دا اصل ناں غلام عباس ہا، 5 مئی 1947ء کوں ڈیرہ غازی خان دے بلاک
 45 اچ پیدا تھئے، ابتدائی تعلیم پرائمری سکول نمبر 6 بلاک 44 توں حاصل کیتی، بعد اچ
 گورنمنٹ ہائی سکول ڈیرہ غازی خان توں میٹرک تے گورنمنٹ کالج ڈیرہ غازی خان توں
 ایف اے تے بی اے کیتا، محسن نقوی 1965ء اچ گورنمنٹ کالج ڈیرہ غازی خان دی بزم
 ادب دے صدر بن، 1970ء اچ انہاں ایم اے اُردو گورنمنٹ کالج ملتان توں کیتا، محسن
 نقوی ساوے سوکھے گھر دے آدمی بن، جنیں کول سوکھا آوے اوول گھردی حویلی اچ اولاد نال
 سرکاری تے اوپر یاں پولیاں پولٹن پئے ویندن، محسن نقوی نال وی ایویں تھیا، اُردو دی زلف
 دے اسیراونکے لاتوں بن، محسن نقوی اپنے شعری سفر دا آغاز اٹھویں جماعت توں کیتا تے

ماحول دی وجہ توں اُردو آ لے پاسے ٹرپے، ایویں ول ڈیرہ غازی خان دے ادبی حلقیاں نال متعارف تھئے تے ابتدائی طور تے شفقت کاظمی توں اصلاح گھدی، محسن نقوی اہٹی زندگی دا پہلا مشاعرہ ڈیرہ غازی خان ایچ کیف انصاری دی دعوت تے پڑھیا، ڈاڈھی واہ واہ تھئی تے ڈاڈھی دادلی، ول اوپکے اُردو آ لے تھی ہے، محسن نقوی دا پہلا مجموعہ کلام گورنمنٹ کالج ملتان ایچ تعلیم دے دوران ای 1970ء ایچ ”بند قبا“ دے نال نال سامنے آیا، جڈاں جوڈ و جھا مجموعہ ”برگ صحرا“ 1978ء ”موج ادراک“ 1980ء ”ردائے خواب“ 1985ء ”ریزہ حرف“ 1986ء ”عذاب دید“ 1991ء، ”طلوع اشک“ 1993ء، ”رخت شب“ 1994ء، ”خیمہ جاں“ 1996ء، جڈاں جو ”فرا ت فکر“ تے ”حق ایلیا“ 1997ء ایچ شائع تھئے۔

محسن نقوی کوں ادبی حوالے نال غیر معمولی شہرت حاصل تھئی، ایں مشہوری محسن نقوی کوں سرائیکی آ لے پاسے نہ آوٹ ڈتا، محسن نقوی دے کلام کوں ہوں سارے گلوکار یں پگایا، جہاں ایچ نصرت فتح علی خان، غلام علی، عطاء اللہ نیازی، منصور بلنگی، مہناز، خلیل حیدر، رونالیٰ تے غلام عباس دے نال شامل ہن، فلم ”بازار حسن“ دے گاؤں لکھن تے انہاں کوں نیشنل فلم ایوارڈ توں نوازا گیا، 1994ء ایچ انہاں دی ادبی خدمات تے پرائیڈ آف پرفارمنس توں نوازا گیا، ایں سال بیگم نصرت بھٹو نے انہاں کوں جمہوری ایوارڈ وی ڈتا، محسن نقوی دا پیپلز پارٹی نال چہکا تعلق ریہا، اہٹی وفات دے ویلھے محسن نقوی وزیر اعظم بینظیر بھٹو دے مشیر ہن، انہاں دی کئی سیاسی نظماں وی مشہور تھیاں۔ سرائیکی وچ ہوں تھولا پر محسن نقوی نے اُردو ایچ غزل، قطعات، مرثیے، سلام، نوے، منقبت تے مذہبی شاعری دے حوالے نال وی ہوں شہرت حاصل کیتی، کربلائی ادب ایچ غیر معمولی کم کرک تے نامور شاعر قتیل شفائی نے انہاں کوں شاعر اہل بیت دا خطاب ڈتا، محسن نقوی دی شہرت دا ہک حوالہ ڈاکرا اہل بیت ہووٹا وی ہے، محسن نقوی بطور ڈاکر پاک و ہند ایچ مشہور ہن ”خطبات محسن“ دے نال

نال انہاں دیاں ڈو کتاباں وی چھپ چکن، انہاں نے مرثیہ تے قصیدہ کول ملاتے کر بلائی شاعری اچ ہک نواں تجربہ کیتا ایہا وجہ ہے جو مذہبی حلقیاں اچ محسن نقوی دے سلام و مناقبت کول غیر معمولی شہرت ملی، محسن نقوی 15 جنوری 1996ء کول لاہور دی مون مارکیٹ اچ دہشت گردی دا نشانہ بیٹے، محسن نقوی دے ڈو صاحبزادے اسد نقوی تے عقیل نقوی وی شعرو ادب نال وابستہ ہن۔ کجھ سنگتی نراض نہ تھیون تاں آکھی ونجاں جو جنیں شخص ساری حیاتی اُردو دی خدمت کیتی، جنیں شخص سازی حیاتی لاہور یں دی خدمت کیتی ول وی اوندا سرائیکی ہووٹن جرم بڈیاتے فرتے دا ناں ڈے تے سرائیکی دے عظیم فرزند کول شہید کیتا گیا، ایں سانجے وچ اسپڈی سوچ وچار سانگے ڈھیر ساریاں گالھیں ان۔

محسن نقوی سرائیکی زبان تے ادب دا کم کرٹن چندے ہن انہاں اپنے انٹرویو وچ آکھیا جو میں توں بھل تھی اے، میں سرائیکی دا کم نی کر سکیا تے سرائیکی اچ ہوں تھولا ادب تخلیق کیتے ہن میں سرائیکی سانگے کم کریاں پر انہاں کول موت مہلت نہ ڈتی۔

میں مبارکباد ڈینداں احسان اعوان کول جو انہاں محسن نقوی دیاں سرائیکی غزلاں تے نظماں کٹھیاں کیتن تے ”سرائیکی دا محسن“ دے ناں تے انہاں کول چھپواوٹن دا اہر کیتے۔

ظہور دھریجہ
جھوک سرائیکی۔ ملتان

جے دل وچ ہووی سچ محسن

جے دل وچ ہووی سچ محسن
 جیویں دل آکھی ودا نچ محسن
 سے اونے پاون اکھ والے
 نہیں بٹدا سونا کچ محسن
 میڈا تن ہے برف دی سلھ وانگوں
 ہن دل وچ بھاہ دے مچ محسن
 پک چیندا گھر کوں سکدا پئے
 سے قبراں چونے گچ محسن
 جے پیار کریں تاں چپ رہ ونج
 نتاں مچھی ڈاڈھی نچ محسن

اوندے پُچھن دیاں ڳالھیں کیا پُچھدیں!
توں شاعر بن ڳھین سچ محسن

اتھوں او نہیں سڈا ڳالھ میڈی
اتوں لوکیں دی سچ سچ محسن

کیویں رس خوشیاں دا پیواں میں
ڳئے زهر غماں دا رچ محسن

ایں دور دیوچ جیکوں یار سڈی
او مشکی نانگ ہی سچ محسن!

جیڑھا تیڈا غلام تھی ویسی

جیڑھا تیڈا غلام تھی ویسی
 او وفا دا امام تھی ویسی
 کیا خبر ہئی وفا دی وتی وچ
 پیار جھیں شے وی عام تھی ویسی
 سچھ دا پہلا سلام گھن جانی
 بڈیں جودیں تاں شام تھی ویسی
 توں اشارہ تاں کر محبت دا
 ساری دنیا غلام تھی ویسی

اوتاں خواہیں دی تیج تے سُمسِن
 نندر ساڈی حرام تھی ویسی
 توں میڈے دل تے ہتھ تاں رکھ ساتی
 ہولے ہولے آرام تھی ویسی
 چندر اوندی بگلی دیوچ ڈیکھوں
 ایں بہانے سلام تھی ویسی
 خوف محشر دا کیوں کراں محسن
 کجھ نہ کجھ انتظام تھی ویسی

یارو اے زندگی دا تماشہ عجیب ہے

یارو اے زندگی دا تماشہ عجیب ہے

شاعر مسیح عصر، محبت صلیب ہے

سحرا دی دُھپ تے سم کے میکوں آسرا ڈتس

میڈا پچھاواں میں توں وی ودھ بد نصیب ہے

او چھن بٹیا ہے رات دا بوچھن میڈے کیتے

ہر ڈنھ میکوں عذاب ہے ہر سچھ رقیب ہے

لفظیں دے بارشیں دی پیمر ہے چاندی

اے چُپ چپاتا چندر غضب دا خطیب ہے

کنڈھیں دے کاغذیں تے کریندا ہے شاعری
 میڈے اداس گھر دا اندھارا ادیب ہے
 وچھڑیا ہاں اوتوں اوندی زیارت دے شوق وچ
 او شخص میڈی اکھ توں زیادہ قریب ہے !

محسن ہجر دی رات کوں ہنج دی زکوٰۃ ڈے
 اے بے سہاگ رات ازل دی غریب ہے
 جیوٹا دا شوق ہے تاں اے ترہہ پی کے جی ڈکھا
 جے خود کشی کریں تاں سمندر قریب ہے

نکھڑاٹن

نکھڑاٹن دے یاد رہ ویندن لمحات دیرتیں!
ہر حادثے دے ہوندے ہن اثرات دیرتیں

تریہہ تریہہ کریندیں مر گیا تریہہ توں جیلے غریب
ول وسدی رہ گئی لاش تے برسات دیرتیں

میں کیا کراں کیا نہ کراں دروازے میڈے تے
سوچے کھڑا اے لمحہ فکرات دیرتیں

لکھ تے اوندا ناں ہتھ اُتے فرط جنون توں
چُمدار یہاں میں اپنا ہتھ کل رات دیرتیں

محسن بدلدے رہ ویندن موسم زمانے تے
ہک جھیں سدانی رہ ویندے حالات دیرتیں

ہر گل وفادی یاد ڈویندی ہے چاندنی

ہر گل وفادی یاد ڈویندی ہے چاندنی

تیڈے بغیر ظلم کریندی ہے چاندنی

کھل کے نہ ٹال حال سٹا اپنے پیار دا !

میکوں تاں خیر، ہن وی رویندی ہے چاندنی

میڈیں اکھیں دے وانگ سخاوت دا شوق ہس

قبریں تے وی چراغ پلیندی ہے چاندنی

جے سُن سگو تاں رات دے پچھلے پہر سٹو

صحرا دی ریت نال الیندی ہے چاندنی

او میں توں ایویں بچ کے گزردا ہے شہر وچ
 سورج توں جیویں پردہ کریندی ہے چاندٹی
 اتجھا خلوص کتھ ہے جیکر میں وی رُس ونجاں
 پیریں تے سجدے کر کے منیندی ہے چاندٹی
 محسن کوئی تاں اونکوں ڈساوے جو رات کوں
 میں وانگ رُل کے اونکوں پگلیندی ہے چاندٹی

تیڈے بغیر

تیڈے بغیر ایویں سوچینداں بہار کوں !
 جیویں غریب ڈیکھدے وسدے بزار کوں
 توٹے اندھاری رات وی راہیں تے سم ونجے
 چوڈی دا چندر بن تے گولیاں میں یار کوں
 پلکیں دیاں جھالراں تیڈی تصویر تے رکھنیم
 جیویں جھیندا ہے گئی پجاری مزار کوں
 میخانہ وی گناہ دی وتی دا چوک ہے
 ڈیواں مثال کیا تیڈی اکھ دے خمار کوں
 سچھ تاں ہتھوں پچھاویں دا خالق ہے دوستو
 آپیں میں قتل کر ڈتے ایں پہریدار کوں
 محسن میڈا خدا وی سُنے ہا ایہا خبر
 ہک لکھ پتی لتاڑ گئے سائیکل سوار کوں

ایویں دل توں درد

ایویں دل توں درد نکدا ہے
 جیویں شام دا ڈیوا پلدا ہے
 میڈے جیوٹن جو گے جانی دا
 اسمان تے جادو چلدا ہے
 میڈے چھیکڑی ساہ کوں پیار چا کر
 نہ تاں کیتا پورھیا پگدا ہے
 پیں آس تے ہن تیں جی پٹھاں
 اجھو ول اوسی ، اجھو ولدا ہے
 اونکوں پیار کرو جیرہا ڈنگ مارے
 دستور ایہو اہ کل دا ہے
 جیکوں لوک خلوص دا ناں ڈیندن
 اے نانگ ہتھیں وچ پلدا ہے
 کجھ آکھ نہ میڈے محسن کوں
 او راجہ تاج محل دا ہے

اے منظر خواب وِچ

اے منظر خواب وِچ اکثر نظر دے !
 میڈے گھرتوں پرے پیا سمجھ اُبھر دے
 سبق اتجھا ملیا ہس دوستی دا !
 پچھاواں ہُن وی دھپ سیکن توں ڈردے
 میں اپٹے آپ دا منکر ہاں ایویں
 جیویں ملزم عدالت وِچ مگر دے

میں سکھ دی تیج تے سم کے نہیں سدا
 بے سم پوواں تاں جگراتا سردے
 میڈے دل وِچ پناہ گو لے نہ کوئی
 اتھاں ہک ریتلا گھر پیا اُسردے

وچھڑتے حال کیا پچھدیں اساڈا؟

گزر دا پئے جیویں جھٹ پیا گزردے

میڈا قاتل بچا اپٹا پچھاواں

لہو وہندے تاں ہر پاسے وگھردے

اے تیڈا غم اے یا دل دی حرا وچ

اچن چلتی صحیفہ پیا اُتردے

میں کیوں یادیں کوں اپٹا ڈکھ ڈساواں

دلیں دے سیک توں اہ کون ٹھردے؟

فضا چپ ہے نہ چپ رہ بول جانی!

تیڈا محسن تیڈیں گالھیں تے مردے

چھیکڑی ڳالھ

ميڙے چيٽي وچ اے وهم نہ ہا
 ميڙے خواب دیں وسدیں جھوکیں دیاں
 بربادیاں سنویں سنج تھیں
 جے ہن گھر ڏو ول ویندی ہاں
 ميڙے پو ماء مفتی رنج تھیں
 کھل ٹوک مذاقاں انج تھیں

میڈے بغیر۔۔۔

کون ایں ہاں تے سل رکھ سے
 درد کون کون سنبھالے
 کون فراق دی لمبی لا کے
 کیتا پورھیا ڳالے
 پاں تاں نہیں جو چپ کر ویسی
 دل کون کون ٹھہڳالے

تانگھ

سرٹکیں دی رونق مک گئی اے
سم پگئے ہن لوک محلے دے

ہر شے تے بندر دا پہرہ ہے
ہُن ادھی رات پئی ڈھلدی ہے

ہُن ادھا چندر نکلدا پئے
اوندا دلبر ہُن تیں نہیں آیا

اوندے گھر دے روشندان دیوچ
ہک ڈیوا ہُن تیں بلدا پئے

تعارف

میں تاجر ہاں
 زخمیں دے انمول نگینے
 دردیں دے نیلم
 پہلی دی چچ تے اڑ دے ہیرے موتی
 ڈکھ دے شہر دی سنجی چنڈاچ
 اپنے غم دی بکل مار کے
 منگدے سال دی سکردی چھل اچ

آن وچیندار ہندا
 میں شاعر ہاں
 گنگی باقی کنڈ وراٹی سوچ کوں اکثر
 ریشم ریشم لفظیں دی پوشاک پویندار ہندا
 میں جوہگی ہاں
 پوہیں دے وچ ناگ پلیندار ہنداں

اساں دُھوئیں دار ملنگ پیسے

اساں دھوئیں دار ملنگ پیسے
نہیں ہک جاہ یار قیام کتھائیں

بدنام جو ہیں بدنامی توں
نہے زہ سگدے سرِ عام کتھائیں

اوندے پیار اچ پاگل ایس تھی گیوں
نی آندا چین آرام کتھائیں

ساڈا پتہ محسن کیا پچھدو؟
کئی شام کتھائیں، کئی شام کتھائیں

چیتا

ساری رات سُچیندا رہنداں
 ویلھے دی منہ زور ہوا وچ
 لکھیں وانگ اڈ ریاں سوچاں
 کتھ وچ رُکسن کتھ وچ مُکسن
 ڈکھ دی چھاں وچ سمدیاں ہنجوں
 کیویں سُلکسن.....؟

ہک شعر

ایڈا ملوک جسم ہا نہی دید تھار دی ---!
 محسن حُسن دے رُعب توں چہرہ نہ زہج ڈٹھم

سوال

حرفیں دے تیشے دی چجتے

چٹا کھیر کبوتر پیٹھے

لال اندھاری

پکر وال

بدل دیاں گاجاں

تتی ریت دے بھر دے ٹے

ہر پاسوں پتھریں دی واچھڑ

رستے وچ نانگیں دے پہرے

ڈاکو، چور، اُچکے، رہزن

کچے کوٹھے کوں سندھ مارن

گھر دا آیرا

حرفیں دے تیشے دی چجتے

چٹے کھیر کبوتر کولوں
 ول ول چکھے
 ہن کیا تھسی۔۔۔؟

اٹن سو نہاں

چیندے آسرے تے گھر چھوڑیا ہم
 اوکھی اٹن سو نہاں پچھدا ہے
 تیڈا ناں کیا ہے، رکتھر رہندا ہیں؟
 میڈے راہ تے کیوں آپہندا ہیں؟

ریت دی کندھ

تیڈی گول دے وچ بھن بھول سھے
ودا ہر کہیں کول ازمینداں

تاہیں یوسف بن کے شہر دیوچ
ودا آپ کول آپ وچینداں

کہیں کہیں ویلھے قسمت کول
پہ طعنے مہنے ڈینداں

ہن سر توں پاٹی ٹپ گئے می
پٹھا زیت دی کندھ اُسرینداں!

بُجھارت

ہک شخص چٹے ڈینھہ کوں
 میڈیں اکھیں دے مینہہ کوں
 چولی دارنگ ڈے گئے
 پلدی اُمنگ ڈے گئے
 ہک پل نہ وساں جیں توں
 او رُس گیا ہے میں توں
 اوندا ہجر جو کھوندے
 دل کوں یقین اوندے
 ملیسی تاں اووی روسی
 بُجھو او کون ہوسی؟

ساوٹا

مینہ آیا تاں پانی دے وچ
 لڑھ گئی ساری جھوک
 پکے دھڑ وچ پڑدا نظرے
 سارا تھوک دا تھوک
 پکو ویڑھا بیچ گئے جیں وچ
 رہندن اللہ لوک !

وہم

ڈینہ تھیوے تاں اپٹے گھر وچ
 آپ سچنداں آپ لکینداں
 کولے نال لکیراں !.....
 رات آوے تاں مر مر وینداں
 ڈیشیں وانگ ڈریندن میکوں
 کلھے گھر دی چٹی کندھی !.....
 کالیاں دھوں تصویراں !.....

ہو ادے ہتھ اچ لہو دا ڈیوا

ہو ادے ہتھ اچ لہو دا ڈیوا
 خد خبر، کیا خبر سٹیندے،
 فجر داتارا اداس لکدے
 جو اوندی پیشین گوئی گنگی زبان دا حرف بن گئی ہے
 وصال دریا دا ہر کنارہ

اداس لکدے
 جو اوندی بنیا د بھر گئی ہے
 وفادی دیوار، گھر گئی ہے
 اجل اندھارا نپگل گیا ہے
 مشتقیں دا مزاج موتی،

سلام سچ کوں.....!!

جو سچ حیاتی دے ہتھ تے قسمت دے دائرے کوں نکھاڑڈیندے

جو سچ خیالیں دی ہر خزاں کوں بہار ڈیندے

جو سچ اُداسی کوں مُسکراہٹ اُدھار ڈیندے،

سلام سچ کوں.....!!

جو سچ کفن ہے دلیر لوکیں دی آبرودا

جو تیں وی سچ پوں کے حیاتی دی لاج رکھی

سلام تیڈی اُناتے جذبے کوں

زندگی بھر سلام میڈا،

جو تیڈے لفظیں دے نال..... میڈی اُنادی شہ رگ

نمونو ہے

سلام تیکوں.....!!

جو اُچ وی تیڈا مزاج، تیڈے عدو دی خاطر

ابد دے سچھ تیں

رگِ گلو ہے..... زسن دی ڳنڍ ھ ہے

سلام تیکوں.....!!

جو آدمی دے یتیم جذبہیں

دے رُخ داغازہ

تیڙا ھو ہے

تیڙا ھو جیندا عکس پا کے

صلیب دی شاخ سُرخرو ہے.....!!

(4- اپریل، ذوالفقار علی بھٹو دی شہادت تے لکھی گئی نظم)

حکومت پاکستان

0302.7642151

0345.8711418